

Publikacja jest współfinansowana przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Organizacja imprez i aktywności społecznych

Wprowadzenie

Wiele działań społeczności lokalnej jest poświęconych organizacji imprez i innych aktywności mających na celu podniesienie jakości życia mieszkańców okolicy. Współautorzy niniejszego rozdziału przedstawiają pomysły mające na celu wzrost świadomości zagadnień dotyczących środowiska naturalnego, które realizowane są przez wdrażanie nowych projektów, prowadzenie warsztatów i konferencji.

Niektóre z pomysłów wydają się bardziej specyficzne, np. współpraca międzypokoleniowa, ale propozycje z listy działań tych przedsięwzięć można równie dobrze wykorzystać w innych okolicznościach, przy planowaniu warsztatów.

W poradniku umiejętności z 2001 roku znajdują się artykuły dotyczące:

- planowania imprezy sportowej na świeżym powietrzu,
- planowania konferencji/warsztatów,
- podstawowych zasad przy organizacji imprezy,
- kwestii odnoszących się do wystąpień publicznych,
- wspierania zajęć warsztatowych.

12.1.	Pomysły na wprowadzenie korzystnych zmian w otoczeniu.....	430
12.2.	Czystsze, bezpieczniejsze i bardziej przyjazne środowiska– ku bezpieczniejszym społecznościom lokalnym.....	433
12.3.	Studium przypadku – stacja kolejowa w Todmorden	436
12.4.	Planowanie ogrodu lokalnego.....	438
12.5.	Plan działań dla projektu gier i zabaw	442
12.6.	Lista działań przy planowaniu imprez międzypokoleniowych.....	445
12.7.	Role facylitatorów w trakcie warsztatów	448
12.8.	Pomysły zajęć warsztatowych na imprezę międzypokoleniową	450
12.9.	Jak poprowadzić konferencję przyjazną dla środowiska naturalnego	452
12.10.	Uwagi dotyczące organizacji konferencji zachęcającej do dialogu międzywyznaniowego na temat zagadnień środowiska naturalnego	454
12.11.	Studium przypadku – konferencja międzywyznaniowa nt. środowiska naturalnego	456

12.1. Pomysły na wprowadzenie korzystnych zmian w otoczeniu

MELVYN WADDELL

Wprowadzenie

Istnieje pewna liczba projektów, które mogą doprowadzić do zmian w fizycznym otoczeniu terenu i zapewnić wiele możliwości pracy partnerskiej z grupami w środowisku lokalnym, a także włączyć mieszkańców w proces wprowadzania zmian w okolicy. Poniżej podaję kilka pomysłów do przemyślenia. Lista ta naturalnie nie jest pełna.

Projekty ogrodów

Projekty te mogą obejmować ogrody przyrodnicze, przeznaczone dla różnych grup wiekowych, działki, ogrody sensoryczne, ogrody dla społeczności lokalnej i ogrody tematyczne (np. ogrody tropikalne, wiktoriańskie itd.). Wymagania dotyczące miejsca obejmują stopień nasłonecznienia, dostęp do wody, osłonę przed wpływem niekorzystnych czynników atmosferycznych i dobrą glebę. W ogrodach mogą się również znajdować dzieła sztuki. Społeczność lokalna mogłaby się włączyć w zaprojektowanie ogrodu, a także np. w sadzenie roślin. Mogą to być uczniowie miejscowej szkoły lub okoliczni mieszkańcy. Z pomocy firm można skorzystać przy wykonywaniu ciężkich robót związanych z przygotowaniem terenu, aranżacją krajobrazu oraz zabezpieczeniem podłoża terenu.

Utrzymanie ogrodu jest sprawą zasadniczą i powinno być od początku przemyślane. Możliwe rozwiązania to: podjęcie tej kwestii przez lokalne władze/ radę miejską, zatrudnienie ogrodnika przez społeczność lokalną lub zorganizowanie lokalnego klubu ogrodników.

Program sadzenia roślin

W programie sadzenia roślin należy uważnie rozważyć ryzyko wystąpienia aktów wandalizmu. Może to mieć decydujące znaczenie przy wyborze roślin najodpowiedniejszych w danym miejscu. Dla uzyskania natychmiastowego efektu należy rozważyć, czy sadzone będą rośliny cebulkowe, żywopłoty czy drzewa. Zawsze należy wziąć pod uwagę nasadzenia pod kątem różnorodności biologicznej, co przyniesie korzyści rodzimym przedstawicielom dzikich gatunków, np. motyłom i ptakom. Krzewy mogą wzbudzać zainteresowanie przez cały rok, także wybarwieniem liści. Jeśli w sadzenie roślin włącza się miejscową młodzież, znacznie ogranicza to ryzyko aktów wandalizmu. Przygotowanie gruntu i dobra gleba od początku stwarzają najlepsze możliwości dla realizacji programu. Należy pamiętać, że rośliny wymagają dalszej pielęgnacji, a utrzymanie ogrodu jest sprawą kluczową.

Projekty artystyczne

Sztuka może umacniać poczucie tożsamości lokalnej i ją promować, uwzględniając tematykę charakterystyczną dla danego miejsca. Projekty artystyczne można również wykorzystać do przekazów społecznych dla społeczności lokalnej, np. malując murale apelujące o nieśmiecenie. Ryzyko niszczenia gotowej pracy zostanie zmniejszone, jeśli włączymy w nią mieszkańców.

Wiele projektów artystycznych łączy się z zatrudnianiem artystów; miejscowa rada miejska czy instytucje artystyczne powinny umieć pomóc w znalezieniu miejscowego artysty. W celu ograniczenia kosztów można również wziąć pod uwagę wykorzystanie odpadów lub surowców wtórnych w projektach artystycznych. Oto kilka pomysłów:

- Rzeźby – ich tematyka może nawiązywać do tradycji lokalnej społeczności, rzeźby mogą być wykorzystywane podczas zabaw, umieszczone na ścianach, w ogrodach lub jako elementy powitania gości przy wjeździe na lokalny teren.
- Mozaiki – na podłogach, ścianach, w ogrodach i przy wejściach.
- Murale – niekoniecznie muszą być namalowane; mogą być wykonane z płytek ceramicznych lub innych materiałów. Murale mogą się składać z różnych części będących efektem pracy wielu członków społeczności lokalnej.
- Metalowe płyty i ozdobne poręcze/barierki – wszystkie kolorowe elementy ozdobne przymocowane do poręczy/barierek i ławek mogą zostać zaprojektowane przez członków społeczności lokalnej.

Place zabaw

Istnieje wiele dobrych sposobów urządzania placów zabaw. Włącz młodych ludzi w proces projektowania (np. wykonanie modeli, wizyty na terenie budowy, wybór określonego sprzętu), wdrożenia i nadzoru oraz utrzymania już zrealizowanych obiektów. Skonsultuj plan z innymi członkami społeczności lokalnej i starannie rozważ rozmieszczenie sprzętu do zabaw. Weź pod uwagę docelową grupę wiekową, ale uwzględnij też inne, aby uniknąć powstania niesnasek. Postaraj się o sprzęt spełniający specjalne wymagania, przystosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych. Poszukaj sprzętu solidnego, dobrze zaprojektowanego i odpornego na zniszczenia. Sprawy bezpieczeństwa powinny mieć zawsze pierwszorzędne znaczenie.

Obiekty sportowe

Zaangażuj wielu młodych ludzi i przedstawicieli lokalnych klubów sportowych oraz wybierz lokalizacje niezbyt blisko osiedli mieszkaniowych. Pomyśl o miejscach do gry w piłkę, terenach do gier zespołowych, które mogą być wszechstronnie wykorzystane, a także o obręczach do gry w koszykówkę, siatkach do tenisa i innych obiektach i sprzętach, które mogą być wykorzystane przez przedstawicieli obu płci i wszystkich grup wiekowych.

Miejsca do siedzenia

Ustawienie krzeseł lub ławek może w szybkim tempie doprowadzić do powstania miejsca spotkań lokalnej społeczności i zapewnić nadzór nad miejscami gier i zabaw. Miejsce do siedzenia może stać się częścią składową placu do gry lub obiektem artystycznym. Podstawowe znaczenie ma przeznaczenie, dla kogo ma być ono przeznaczone. W wielu wypadkach zasadniczą wagę ma użycie materiałów odpornych na uszkodzenia.

kontakt:

Melvyn Waddell, starszy specjalista ds. realizacji projektów

Groundwork NI

63-75 Duncairn Gardens

Belfast

BT15 2GB

tel.: 028 9074 9494

faks: 028 9075 2373

e-mail: melvynwaddell@groundworkni.co.uk

www.groundworkni.org

12.2. Czystsze, bezpieczniejsze i bardziej przyjazne środowiska – ku bezpieczniejszym społecznościom lokalnym

MAGS BRYSON, MARY CLEAR

Wprowadzenie

Niniejszy artykuł dotyczy czystszeo, bezpieczniejszego i bardziej przyjaznego dla środowiska podejścia do problemów przestępczości, zachowań antyspołecznych oraz strachu przed przestępczością w centrach handlowych. Program taki powinien być realizowany przez społeczność lokalną, która zajęłaby się jednocześnie zagadnieniami zachowań antyspołecznych, zaśmiecania, strachu przed przestępczością itd. Nierzadko nie mamy do dyspozycji określonego budżetu ani źródeł finansowania, więc praca z ludźmi jest często jedynym sposobem realizacji projektów, które zdaniem mieszkańców są ważne. Nawet sprząatanie w określonym, choć niewielkim zakresie i projekty związane z sadzeniem roślin mogą zmienić i rzeczywiście zmieniają postrzeganie okolicy przez mieszkańców.

Przyjęliśmy to założenie, aby zaangażować osoby z okolicy do uczestnictwa w programie Czystszy, Bezpieczniejszy i Bardziej Przyjazny Środowisku (Cleener, Safer, Greener). Studium przypadku zaprezentowane poniżej ilustruje, jak program działa w praktyce.

1. Wykorzystanie technologii do angażowania ludzi

Tworzenie partnerstwa

Partnerstwo może być wirtualne dzięki różnym możliwościom porozumiewania się.

Należy wyznaczyć lidera i punkt kontaktowy. Jednej osobie łatwiej jest śledzić postępy/komunikację/finanse.

Komunikacja

Nierozbudowana i częsta. Wyślij zbiorczy e-mail, aby wszyscy partnerzy mieli aktualne informacje; zajmie to kilka minut dziennie lub tygodniowo. Krótka pogodna rozmowa telefoniczna z osobami nieposiadającymi poczty elektronicznej pomoże w przekazaniu im bieżących informacji.

Jasność w przekazywaniu każdemu partnerowi informacji o wkładzie i wynikach (Każdy odnosi korzyści)

By uzyskać maksymalny wkład ze strony partnerów, zapytaj, co spodziewają się uzyskać poprzez uczestnictwo w projekcie. Dotyczy to zarówno partnerów biznesowych, jak i grup ze środowisk lokalnych.

Większość firm z sektora prywatnego wykorzystuje nowe technologie masowego komunikowania się. Wszystkie grupy powinny mieć do nich dostęp. Zapewni to efektywną pracę wszystkim w ramach wirtualnego partnerstwa. Przedstawiciele biznesu niechętnie przychodzą na liczne spotkania.

2. Prośba o wsparcie

Zaproszenie sektora prywatnego do udziału w partnerstwie

Nie należy obawiać się kontaktów z sektorem prywatnym (firmami) – nie zakładajcie, że nie pomogą lub nie chcą pomóc.

Wyszukanie kontaktu lub poproszenie kogoś o kontakt

Większość dużych firm ma pracowników ds. społecznej odpowiedzialności biznesu.

Poszukaj w internecie albo wpisz w wyszukiwarce Google nazwę firmy, aby dowiedzieć się, w jakie projekty lokalne jest ona zaangażowana. W ten sposób uzyskasz także kontakt imienny.

Jasno mów o tym, czego oczekujesz, w jaki sposób można pomóc i dlaczego

Poproś o wiele potrzebnych rzeczy, zamiast ograniczać się do jednej.

Pieniądze

Unikaj proszenia o pieniądze. Zamiast tego zwróć się o wsparcie i możliwość skorzystania z umiejętności pracowników, materiały, sprzęt, nowe kontakty itd.

Bądź uprzejmym i upartym optymistą

Ponawiaj prośby i informuj o działaniach. Niewielkie jednorazowe prośby łatwo wypadają z planów wielkich firm.

- Firma krajowa nigdy nie jest zbyt duża, by nie móc się do niej zwrócić.
- Firmy krajowe lubią wspierać działania lokalne.
- Unikaj obietnic dotyczących pozytywnych relacji w lokalnych/krajowych mediach.
- Przed zakończeniem projektu lub po jego zakończeniu wykorzystuj zdjęcia dotyczące działań lub projektu.
- Wyślij e-mail z podziękowaniem do szefa firmy z podaniem nazwisk osób, z którymi się kontaktowałeś, i opisem ich wkładu do projektu.
- Większość firm sama dostarczy wiele artykułów.
- Rośliny można sadzić wszędzie – i wykorzystać to, by zaangażować partnerów w przyszłości.
- Zwróć się do lokalnego urzędu z prośbą o donice z surowców wtórnych i o kompost.
- Można z powodzeniem zasiać nasiona słonecznika pozyskane ze sklepów zoologicznych.

Zaangażuj szkoły we współpracę w hodowli roślin; większość zachęci dzieci do włączenia się w sadzenie roślin cebulowych.

3. Wsparcie dla Czystszych, Bezpieczniejszych i Bardziej Przyjaznych Środowisku społeczności lokalnych

Bezpieczeństwo społeczności lokalnej i informacje dodatkowe

Każdy samorząd ma personel zajmujący się bezpieczeństwem społeczności lokalnej, który może będzie w stanie pomóc. Można wykorzystać statystyki odnoszące się do przestępczości, aby zachęcić do działania i uzyskać wsparcie.

Strach przed przestępczością

Korzystne zmiany w środowisku naturalnym i utworzenie obszarów czystszych i bardziej przyjaznych środowisku mogą zredukować strach przed przestępczością.

Zaangażowanie społeczności lokalnej i działania typu Czystszy, Bezpieczniejszy, Bardziej Przyjazny Środowisku

Program odnoszący się do środowiska naturalnego pasuje do każdego rodzaju projektu, a sadzenie roślin jest wspaniałym sposobem angażowania ludzi w każdym wieku i posiadających różne umiejętności.

Przydatne strony internetowe:

www.btcommunityconnections.com

www.rhs.org.uk

www.mytholmroydnet.net

www.cleanersaferegreener.gov.uk

www.lovetown.co.uk

kontakt:

Mags Bryson i Mary Clear

tel.: 01422 393182

e-mail: mags.bryson@calderdale.gov.uk, mary.clear@calderdale.gov.uk

12.3. Studium przypadku – stacja kolejowa w Todmorden

MAGS BRYSON, MARY CLEAR

Charakterystyka środowiska

Todmorden jest niewielkim miastem targowym na granicy Yorkshire i Lancashire; ma wiele dolin o stromych zboczach. Płynie przez nie rzeka, przebiega linia kolejowa. Przez miasto przebiega również kanał wodny.

Środowisko miejskie jest zróżnicowane – lądowiska helikopterów na wzgórzach i zniszczone, przylegające do siebie tylnymi ścianami domy w dolinie, meczet i kilka kościołów. Niewykorzystywane młyny i fabryki wznoszą się naprzeciw wzgórz. Przemysł na tak ograniczonym terenie przestał być opłacalny.

Miasto skorzystało z Inicjatywy dla Miast Targowych (Market Town Initiatives, MTI). Odremontowano fasady sklepów, wyczyszczono fundamenty budynków i zbudowano nowe stoiska na rynku.

Poruszane kwestie

Lokalni mieszkańcy przez długi czas podnosili na zebraniach społeczności lokalnej następujące kwestie: 1) strach przed przestępczością i zachowaniami antyspołecznymi młodych ludzi i innych osób; 2) śmiecenie oraz wykonywanie napisów graffiti wokół stacji kolejowej. Dojście do stacji wyglądało wyjątkowo ponuro. Podziemne przejście wykorzystywali narkomani, którzy pili tam alkohol i narkotyzowali się.

Strach był silny. Wyrośnięte krzaki i zalegające śmieci sprawiały, że przejście było niebezpieczne, a wyrzucanie śmieci w miejscach niedozwolonych stało się jednym z głównych problemów. Stan środowiska naturalnego odgrywa poważną rolę w poziomie odczuwania strachu przed przestępczością i w jej odbiorze. Nawet sprzątanie na niewielkim terenie czy projekty związane z sadzeniem roślin mogą zmienić i rzeczywiście zmieniają postrzeganie okolicy.

Działania, jakie podjęliśmy

Partnerstwo, które objęło władze, organizacje pozarządowe i przedstawiciele sektora prywatnego (o zasięgu lokalnym i krajowym), powstało, aby wprowadzić korzystne zmiany w otoczeniu i razem działać nad ograniczaniem obaw przed przestępczością. Już na początku projektu członkowie partnerstwa zgodzili się, iż czystsza i bardziej przyjazna środowisku okolica sprawia, że ludzie czują się bezpieczniej, oraz kształtuje w nich przekonanie, że są właścicielami tego terenu.

Stacja kolejowa jest bramą wjazdową do miasta; przesądza o pierwszym wrażeniu, jakie odnoszą mieszkańcy i goście.

Firmy związane z koleją skupiają się na zapewnieniu przewozów i obsłudze sieci kolejowej, a nie na otoczeniu stacji. Temu właśnie na początek zdecydowano się poświęcić uwagę w powstałym partnerstwie.

Na parkingu przy stacji kolejowej zorganizowana została gala mająca na celu poinformowanie ludzi o inicjatywie, zebranie ich opinii i włączenie ich w sprzątnięcie terenu oraz sadzenie roślin w doniczkach, skrzynkach, na rabatach i poboczach.

Czego się nauczyliśmy

- Za wszelką cenę należy zachować optymistyczne podejście typu „można to zrobić”, bez względu na zaistniałe trudności.
- Partnerstwa są niezbędne dla maksymalizacji zasobów.
- Nie należy się obawiać zwracania się do sektora prywatnego o wsparcie; należy jasno przedstawiać swoje prośby.
- Mieszkańcy zdobyli doświadczenie i uświadomili sobie, jakie są możliwości i ograniczenia innych organizacji.
- Poczta elektroniczna jest efektywnym narzędziem komunikacji w pozyskaniu sektora prywatnego.
- Wszyscy zrozumieli, jaką moc oddziaływania mają kwiaty!

kontakt:

Mags Bryson i Mary Clear

tel.: 01422 393182

e-mail: mags.bryson@calderdale.gov.uk, mary.clear@calderdale.gov.uk

12.4. Planowanie ogrodu lokalnego

SUE DAVISON

Wprowadzenie

Niniejszy artykuł przedstawia zarys działań, które może podjąć grupa podczas planowania projektu dotyczącego ogrodu lokalnego. Powstał on na podstawie projektu, w który byliśmy zaangażowani.

Celem naszego projektu ogrodniczego było:

- Stworzenie lokalnego miejsca wypoczynku na świeżym powietrzu, dostępnego dla wszystkich, o każdej porze.
- Włączenie lokalnej społeczności do przygotowania tego miejsca.
- Zwiększenie liczby odwiedzających ogród poprzez:
 - zapewnienie terenu, w którego projektowanie i utrzymanie społeczność lokalna mogłaby się zaangażować, przez co zwiększyłoby się jej zainteresowanie światem przyrody, a także zaoferowanie tej możliwości osobom niepełnosprawnym oraz mieszkańcom nieposiadającym własnego ogródka,
 - prowadzenie kursu szkoleniowego dla dzieci z miejscowej szkoły i ich rodzin,
 - zorganizowanie *garden party* dla całej społeczności lokalnej.
- Wprowadzenie trwałych zmian w lokalnym środowisku naturalnym przez zaaranżowanie grządek, przygotowanie kwietników, tablic informacyjnych i ławek. Wspomniane zmiany przyczynią się także do wzbogacenia biologicznej różnorodności ogrodu.

1. Planowanie około 6 miesięcy wcześniej

- Rozpoznajcie potrzebę realizacji projektu Ogród Lokalny poprzez zebranie informacji od mieszkańców.
- Pytajcie różne osoby: dorosłych, dzieci, przedstawicieli organizacji społecznych, lokalnego biznesu, szkół i grup religijnych. Jeśli możecie, sprowadźcie specjalistów, aby pomogli w tworzeniu pomysłów i projektowaniu. Być może trzeba będzie zorganizować kilka sesji, aby zgromadzić pomysły wszystkich.
- Utwórzcie podgrupę. Skontaktujcie się z architektem krajobrazu (np. z Groundwork Trust lub innej firmy działającej w społeczności lokalnej), który będzie pracował z grupą i przedstawi pomysły grupy w formie projektu. Te projekty mogą zostać zaprezentowane publicznie w lokalnym centrum, biurze zajmującym się sprawami mieszkaniowymi, lokalnym biuletynie środowiska, w sklepach czy na tablicach ogłoszeniowych społeczności. W celu umożliwienia wniesienia uwag należy podać szczegóły dotyczące okresu trwania konsultacji i dane kontaktowe.

- Sfinalizujcie i uzgodnijcie projekt.
- Zorganizujcie lokalnych przedstawicieli chętnych do pracy jako wolontariusze i uzyskajcie zobowiązanie miejscowych władz do udzielenia pomocy przy realizacji projektu.
- Odpowiednio wcześniej zdecydujcie, czy przewidziany ogród ma być również dostępny dla określonych grup osób. Jeśli chcecie uwzględnić dzieci i młodzież pozostającą bez opieki lub wymagającą opieki dorosłych, potrzebne będą procedury ochrony dzieci (Child Protection Policy). Być może wasza grupa już je stosuje, ponieważ często wymagają tego organizacje finansujące. Jeśli tak nie jest, zwróćcie się do lokalnych organizacji pomocowych, takich jak organizacje wspierające sektor pozarządowy. Być może zaistnieje potrzeba zapewnienia członkom komitetu zarządzającego, wolontariuszom i innym pracownikom szkolenia w zakresie ochrony dzieci. Porozmawiajcie o możliwościach szkolenia z którąś z organizacji sektora pozarządowego lub instytucji pomocy dzieciom.
- Grupa musi się skontaktować z firmą ubezpieczeniową, która będzie wymagała streszczenia projektu. Rezultatem może być wzrost składki na ubezpieczenie.
- Dokonajcie kalkulacji kosztów i zacznijcie składać podania o przyznanie funduszy. Pamiętajcie o uwzględnieniu w kosztach wynagrodzenia architekta krajobrazu. Organizacja infrastrukturalna sektora pozarządowego lub lokalna grupa doradztwa finansowego mogą pomóc w zorientowaniu się, do kogo złożyć aplikację i czy konieczne będzie wypełnienie formularza lub wysłanie listu. Być może wraz z aplikacją trzeba będzie wysłać streszczenie planu. Na uzyskanie funduszy przeznaczcie przynajmniej sześć miesięcy.

2. Poszukiwanie pracowników – około 8 tygodni wcześniej

- Czy posiadacie środki na zatrudnienie pracowników? Stosujcie się do własnych procedur rekrutacji i doboru pracowników. Jeśli ich nie macie, zwróćcie się do lokalnej organizacji sektora pozarządowego o przykładowy dokument lub ściągnijcie odpowiedni plik ze strony www.pers.org.uk.
- Przed rozpoczęciem projektu grupa zarządzająca musi sprawdzić dane wszystkich pracowników w kartotece kryminalnej. Jeśli projekt obejmuje pozostawione bez opieki dzieci, dobrą praktyką jest sprawdzanie również danych wolontariuszy. Nie należy polegać na informacjach z kartoteki kryminalnej uzyskanych przez inne organizacje. Dowiedzcie się, gdzie na miejscu można sprawdzić dane. Przeznaczcie 6–8 tygodni na sprawdzenie danych, by zabezpieczyć projekt od tej strony.

3. Przed rozpoczęciem projektu – około 4 tygodnie wcześniej

- Dokonajcie oceny ryzyka miejsca, gdzie projekt będzie realizowany, i zajmijcie się wszelkimi pojawiającymi się kwestiami w tym względzie.

- Sprawdźcie, czy projekt został ubezpieczony.
- Przygotujcie formularze wyrażenia zgody przez rodziców pozostawiających dzieci pod waszą opieką. Jeśli rodzice/opiekunowie pozostawiają dzieci, które będą uczestniczyły w projekcie, ważne jest, abyście posiadali szczegółowe dane kontaktowe w razie nagłych wypadków oraz informacje o pierwszej pomocy.
- Pomyślcie o wysłaniu w tym samym czasie zeskanowanych formularzy wyrażenia zgody na opiekę nad dziećmi pozostającymi pod waszą opieką, jest to wizualna dokumentacja działań.
- Przygotujcie prosty formularz ewaluacji lub wizualną formę odnotowywania reakcji ludzi.
- Nagłaśnijcie projekt w okolicy. Zaczniście na kilka tygodni przed wystartowaniem projektu; powtórzcie promocję na dwa tygodnie przed dniem jego rozpoczęcia.
- Pomyślcie o zadbaniu o ogród. Spiszcie umowę o usługi z grupą miejscowych wolontariuszy, grupą młodzieży, grupą wyznaniową lub miejscowymi władzami w celu zapewnienia utrzymania właściwego stanu ogrodu. Zorganizujcie dni pielienia chwastów dla wolontariuszy!
- Nagłaśnijcie dzień otwarcia/ wydarzenie, aby świętować sukces projektu.

4. Dzień pierwszy i kolejne

- Dokonajcie ponownej oceny ryzyka odnośnie do terenu.
- Weźcie listę wolontariuszy.
- Sprawdźcie, czy posiadacie formularz zgody rodziców dla każdego pozostającego bez opieki dziecka.
- Upewnijcie się, czy w zasięgu ręki znajduje się odpowiednia ilość wody i soków.

5. Monitoring i ewaluacja

- Upewnijcie się, czy zostało zrobionych dużo zdjęć.
- Zadzwońcie do miejscowej gazety i postarajcie się o nagłośnienie partnerstwa.
- Poproście o ustną informację zwrotną podczas realizacji projektu. Dowiedźcie się, co było popularne, zabawne, a co nudne.

- Na zakończenie projektu rozdajcie formularze ewaluacji lub zachęćcie ludzi do zilustrowania swoich przemyśleń.
- Jeśli projekt był finansowany, upewnijcie się, czy zostały wypełnione odpowiednie formularze dotyczące monitoringu i ewaluacji i czy dostarczono faktury i paragony. Pamiętajcie o skopiowaniu wszystkich dokumentów przed ich wystaniem.
- Zatrzymajcie formularze ewaluacji – będą pomocne w planowaniu kolejnych działań.

kontakt:

Sue Davison

e-mail: susan.davison@darlington.gov.uk

12.5. Plan działań dla projektu gier i zabaw

SUE DAVISON

Poniżej przedstawiamy listę działań, którą opracowaliśmy, aby pomóc grupie lokalnej w przygotowaniu nowej gry/zabawy.

Planowanie około 6 miesięcy wcześniej

- Określcie potrzebę zorganizowania projektu gry/zabawy, zbierając opinie.
- Odpowiednio wcześnie zdecydуйте, jaka grupa wiekowa jest brana pod uwagę. Różne przepisy odnoszą się do różnych grup wiekowych.
- Sprawdźcie, jakie są wskaźniki OFSTED¹, skorzystajcie z ich strony internetowej lub innych serwisów dostarczających informacji na temat dzieci i młodzieży.
- Określcie współczynnik liczby potrzebnych dorosłych dla przewidywanej liczby dzieci.
- Porozmawiajcie ze specjalistami we władzach lokalnych, aby mieć jasność co do tego, które przepisy odnoszą się do waszego projektu.
- Utwórzcie podgrupy; jeśli możecie, zaangażujcie specjalistów. Pamiętajcie o włączeniu dzieci/młodzieży w realizację projektu. Dowiedzcie się, co dzieci/młodzież chcą uzyskać, jakie są ich oczekiwania i jak mogą być włączone w konstruowanie projektu.
- Grupa musi skontaktować się z firmą ubezpieczeniową, która będzie wymagała zarysu projektu. Rezultatem może być wzrost planowanej składki na ubezpieczenie.
- Określcie ilość funduszy, których będziecie potrzebować, i zacznijcie składać podania o przyznanie środków finansowych. Przeznaczcie przynajmniej sześć miesięcy na uzyskanie funduszy.
- Sprawdźcie, czy organizacje w ramach partnerstwa grupy/ społeczności lokalnej, które będą zarządzać projektem, mają procedury ochrony dzieci.
- Sprawdźcie, czy komitet zarządzający przeszedł szkolenie w zakresie ochrony dzieci. Teraz jest czas na zorganizowanie takiego szkolenia. Porozmawiajcie z przedstawicielami organizacji sektora pozarządowego i organizacjami pomocy dzieciom o możliwości jego zorganizowania.

1 Brytyjska organizacja zajmująca się sprawami opieki nad dziećmi i młodzieżą (przyp. tłum.).

- Czy macie do dyspozycji osobę udzielającą pierwszej pomocy? Pora pomyśleć o przeszkoleniu kogoś. Skontaktujcie się z organizacjami sektora pozarządowego, Czerwonym Krzyżem czy instytucjami kształcenia dorosłych.

Okolo 8 tygodni wcześniej

- Czy posiadacie środki na zatrudnienie pracowników? Upewnijcie się, że grupa stosuje własne procedury rekrutacji i doboru pracowników.
- Przed rozpoczęciem projektu grupa zarządzająca musi sprawdzić dane wszystkich pracowników w kartotece kryminalnej. Nie należy polegać na informacjach z kartoteki kryminalnej uzyskanych przez inne organizacje. Przeznaczcie 6–8 tygodni na sprawdzenie danych, by zabezpieczyć się od tej strony.

Okolo 4 tygodni wcześniej

- Dokonajcie oceny ryzyka miejsca, gdzie realizowany będzie projekt. Zajmijcie się wszelkimi związanymi z tym kwestiami. Sprawdźcie, czy zakres polisy ubezpieczeniowej grupy obejmuje projekt.
- Przygotujcie do zgłoszenia formularze wyrażenia zgody przez rodziców pozostawiających dzieci pod waszą opieką. Jeśli rodzice/opiekunowie pozostawiają dzieci, które będą uczestniczyły w projekcie, ważne jest, abyście posiadali ich szczegółowe dane kontaktowe w razie nagłych wypadków oraz informacje o udzielaniu pierwszej pomocy.
- Pomyślcie o wysłaniu w tym samym czasie zeskanowanych formularzy zgody do dokumentacji działań.
- Przygotujcie listę uczestników.
- Przygotujcie prosty formularz ewaluacji.
- Nagłaśniajcie projekt w okolicy. Zaczniście 2–4 tygodnie przed jego rozpoczęciem.
- Wpiszcie dzieci na listę przed pierwszym dniem funkcjonowania projektu, gdy istnieje taka możliwość (uzyskanie formularza ze zgodą rodziców). Dzięki temu zamieszanie będzie mniejsze niż w przypadku pozostawienia wszystkiego do pierwszego dnia.
- Sprawdźcie po raz ostatni, czy macie wystarczającą liczbę pracowników i wolontariuszy.

Dzień pierwszy i kolejne:

- Dokonajcie ponownej oceny ryzyka odnośnie do terenu.
- Weźcie listę uczestników.
- Sprawdźcie, czy posiadacie formularz zgody rodziców dla każdego obecnego dziecka.
- Upewnijcie się, czy w zasięgu ręki znajduje się odpowiednia ilość wody i soków.

Monitoring i ewaluacja:

- Upewnijcie się, że zostały zrobione zdjęcia.
- Zadzwońcie do miejscowej gazety i postarajcie się o nagłośnienie działań grupy.
- Poproście o ustną informację zwrotną podczas realizacji projektu. Dowiedzcie się, co było popularne, zabawne, a co nudne.
- Na zakończenie projektu rozdajcie formularze ewaluacji.
- Jeśli projekt był finansowany, upewnijcie się, czy zostały wypełnione odpowiednie formularze dotyczące monitoringu i ewaluacji i czy dostarczono faktury i paragony. Pamiętajcie o skopiowaniu wszystkich dokumentów przed ich wysłaniem.
- Zatrzymajcie formularze ewaluacji – będą pomocne w planowaniu kolejnych działań.

kontakt:

Sue Davison

e-mail: susan.davison@darlington.gov.uk

12.6. Lista działań przy planowaniu imprez międzypokoleniowych

MORVYN SANDERSON, ROSI THORNTON, GARY ARNOLD

Wprowadzenie

W 2006 roku zaczęła się regularnie spotykać grupa młodych i starszych osób w celu przedyskutowania, co mogą zrobić, aby przyczynić się do lepszego wzajemnego zrozumienia i bliższej współpracy międzypokoleniowej. Międzypokoleniowa grupa ds. projektu (The Intergen Project Group), znana w środowisku lokalnym, współpracowała z producentem filmów ze społeczności lokalnej i pracownikami różnych wydziałów rady miejskiej przy przygotowaniu płyty DVD i zbioru zasobów lokalnych. Zbiór ten zawiera spis czynności przy organizowaniu imprez, który streściliśmy poniżej.

Zaplanowanie listy działań przed imprezą

1. Czy potrzebujecie funduszy, aby przeprowadzić imprezę, czy też możecie to zrobić w ramach posiadanych zasobów? Jeśli musicie wystąpić o przyznanie funduszy, możecie skorzystać z doradztwa dla organizacji sektora pozarządowego, miejscowych zespołów doradztwa finansowego czy pomocy pracowników lokalnego urzędu.
2. Zaplanujcie jako grupa, kto będzie prowadził imprezę i kto będzie się zajmował poszczególnymi sprawami:
 - Jedna osoba wystąpi w roli MC – mistrza ceremonii w trakcie imprezy, osoby przedstawiającej i przewodniczącej.
 - Facylitatorzy poprowadzą warsztaty. Zdecydujcie o kolejności przebiegu imprezy i układzie programu.
 - Podejmijcie decyzję dotyczącą wyboru zabaw dla przełamania lodów na zajęcia warsztatowe. Zróbcie próbę!
3. Wybierzcie i zarezerwujcie termin oraz miejsce, uwzględnijcie potrzebną ilość czasu: Czy miejsce jest wystarczająco duże, aby pomieścić spodziewaną liczbę osób? Czy wyposażone jest ono we wszelki sprzęt, którego możecie potrzebować? Czy ustalona data, ilość czasu i miejsce są odpowiednie/dostępne dla osób, które poprosiliście o przybycie?
4. Napoje:

Czy zamierzacie zapewnić napoje? Czy jest wyposażenie do przygotowania napojów na miejscu? Czy trzeba zorganizować osobę do przygotowania napojów?
5. Ogłoszenia:
 - Ogłoszenia w prasie/ przez lokalne biuletyny/ informacje ustne / ulotki / plakaty.
 - Czy trzeba dawać ogłoszenie, jeśli będziecie prowadzić spotkanie z jakąś istniejącą grupą?

6. Ocena ryzyka:
Przeprowadźcie ją przed imprezą i dokonajcie jej przeglądu ponownie tuż przed rozpoczęciem imprezy. Sprawdźcie, czy są odpowiednie ubezpieczenia – wasze, miejsca i uczestniczących grup.
7. Wydrukujcie wszelkie materiały, których możecie potrzebować, np. formularze listy obecności, ewaluacji oraz programy.

Podczas imprezy

1. Zapewnijcie tablice i mnóstwo długopisów!
2. Przyjedźcie odpowiednio wcześniej, aby sprawdzić, czy wszystko zostało przygotowane i czy działa sprzęt; może szybka próba?
3. Poproście uczestników o uzupełnienie listy obecności.
4. Poproście uczestników o uzupełnienie formularza ewaluacji lub przeprowadźcie dyskusję ze wszystkimi uczestnikami o tym, jak przebiegło spotkanie. Możecie pomyśleć, jakie pytania moglibyście zadać uczestnikom, aby zachęcić ich do dyskusji. Na przykład: Czy odpowiadał wam wybór miejsca? Czy ta impreza była potrzebna? Itd.
5. Rozdawajcie certyfikaty uczestnikom, którzy przybyli na imprezę.

Po imprezie

1. Opiszcie waszą imprezę w lokalnych biuletynach, prasie itp. Niech wszyscy wiedzą, że zakończyła się sukcesem i była zabawna.
2. Przyjrzyjcie się ocenie imprezy sporządzonej przez uczestników i waszej – organizatorów; co zrobilibyście inaczej następnym razem lub na podobnej imprezie?
3. Roześlijcie certyfikaty do uczestników, jeśli nie wręczyliście ich pod koniec imprezy.
4. Dalej rozwijajcie pomysły związane z projektem.

Użyteczne strony internetowe:

www.centreforip.org.uk

Strona internetowa Centrum Praktyk Międzypokoleniowych.

www.ithaca.org.uk

Organizacja działa na południu Anglii. Na stronie znajdują się informacje o projektach międzypokoleniowych, nad którymi pracuje.

www.creative-partnerships.com

Informacje o projekcie z Wolverhampton prowadzonym w związku z Dniem Weterana, obejmującym program dla szkół i mieszkań chronionych.

www.sixtyplus.org.uk

Strony internetowa zamieszczająca przykłady projektów międzypokoleniowych 60+ z dziedziny czytelnictwa, szkoleń z obsługi komputera/ wykorzystania internetu i pomocy w zakresie języka angielskiego.

www.ageconcernkingston.org

Informacje o projektach międzypokoleniowych Troska o Wiek w Kingston Upon Thames, takich jak: mentorzy samokształcenia, projekty realizowane w szkołach, projekty artystyczne, fora dyskusyjne itd.

www.eurolinkage.org

Użyteczna broszura Troska o Wiek dotycząca pracy międzypokoleniowej.

www.btbetterworld.com

Informacje o projekcie realizowanym we współpracy uczelni wyższej z Programem Mieszkań Chronionych.

www.risephoenix.org

Informacja o międzypokoleniowym projekcie „Mozaika” realizowanym w Londynie.

www.historytalk.org/

Roczny raport za 2003 rok Grupy Historycznej Społeczności Kensington i Chelsea; patrz s. 6 – projekt międzypokoleniowy.

www.wlct.org/

Niektóre przykłady pracy międzypokoleniowej, w które była zaangażowana Grupa Teatralna Wigan Pier.

kontakt:

Zespół Międzypokoleniowy Darlington

Morvyn Sanderson

tel.: 01325 388457,

e-mail: morvyn.sanderson@darlington.gov.uk

Rosi Thornton

tel.: 01325 388527,

e-mail: rosi.thornton@darlington.gov.uk

Gary Arnold

tel.: 01325 346452,

e-mail: gary.arnold@darlington.gov.uk

e-mail: intergenerationalproject@darlington.gov.uk

www.darlington.gov.uk/intergen

Connecting with Communities Team

13 Horsemarket, Darlington, DL1 5PW

12.7. Role facylitatorów w trakcie warsztatów

ZESPÓŁ DARLINGTON INTERGEN

Niniejsza lista działań sporządzona została jako część projektu międzypokoleniowego w Darlington. Rozdano ją facylitatorom, którzy mieli prowadzić warsztaty w ramach organizowanych przez siebie imprez.

1. Poinformuj, czego dokładnie oczekuje się od każdej grupy

W jasny i prosty sposób wyjaśnij, na czym polega zadanie. Rozdaj materiały z posiadanych zasobów, które będą pomocne w przedyskutowaniu przykładów. Dostarcz kartki papieru, fiszki do zapisywania opinii, kolorowe markery i duże arkusze papieru do sporządzania notatek.

2. Jasno odpowiadaj na pytania, które zostaną zadane

Staraj się upewnić, czy wszyscy wiedzą, czego się od nich oczekuje. Odpowiedz na wszelkie zadane pytania.

3. Wspomagaj osoby, kiedy włączają się do dyskusji

Zachęcaj całą grupę do włączenia się do dyskusji i wspomagaj wypowiedzi osób nieśmiałych, dziękując im za komentarz i zapisanie uwag.

4. Wspomagaj dyskusję, gdy zaczyna słabnąć

Przysłuchuj się dyskusji i w razie konieczności podsuń pewne sugestie, ale pozwól na swobodny przepływ pomysłów i komentarzy w grupie. Ludzie potrzebują czasu, aby przedstawić przemyślenia zainspirowane wypowiedziami innych.

5. Zapisz wszystkie pomysły, które pojawiły się w trakcie rozmowy

Zapisz różne kwestie na dużych arkuszach papieru, uwzględniając wszelkie pomysły i sugestie wniesione przez grupę.

6. Każda grupa powinna mieć przynajmniej jedną osobę wspomagającą

O ile to możliwe, staraj się zaangażować jedną osobę starszą i jedną młodszą. To ważne, aby młodszy i starsi lubili pracować razem i inspirowali się wzajemnie swoimi pomysłami i sposobem myślenia, bez względu na to, jak dalece mogą się różnić.

7. Facylitatorzy powinni wyjaśnić sposób postępowania, ale nie powinni przejmować kierownictwa w trakcie spotkania

Przedstaw w zarysie cel spotkania i zasugeruj kluczowe słowa. Działaj zachęcająco, jeśli grupa utknie w jakimś punkcie.

kontakt:

Zespół Międzypokoleniowy Darlington

Morvyn Sanderson

tel.: 01325 388457,

e-mail: morvyn.sanderson@darlington.gov.uk

Rosi Thornton

tel.: 01325 388527,

e-mail: rosi.thornton@darlington.gov.uk

Gary Arnold

tel.: 01325 346452,

e-mail: gary.arnold@darlington.gov.uk

e-mail: intergenerationalproject@darlington.gov.uk

www.darlington.gov.uk/intergen

13 Horsemarket, Darlington, DL1 5PW

12.8. Pomysły zajęć warsztatowych na imprezę międzypokoleniową

ZESPÓŁ DARLINGTON INTERGEN

1. Przedyskutowanie różnych opinii

Poproś każdą grupę, aby podzieliła się na dwie podgrupy, i przeznacz pięć minut na to, by zapoznały się z opinią, którą otrzymały. Każda strona otrzymuje opinię przeciwną opinii drugiej strony, np.:

„Wszyscy młodzi ludzie nie mają szacunku”

„Starsi zbyt szybko dokonują ocen”

lub

„Wszyscy młodzi ludzie są agresywni i ordynarni”

„Starsi żyją przeszłością i nie starają się nadażyć za teraźniejszością”

Każda ze stron przekonuje drugą do swego punktu widzenia, nawet jeśli nie zgadza się z podaną opinią. Informacja zwrotna dla całej grupy: jak czuliście się, uzasadniając podane opinie – czy było to trudne?

2. Różne pokolenia, wspólne zagadnienia

Poproś każdą grupę, aby szybko przygotowała listę zagadnień wspólną dla osób młodszych i starszych, tj.: bezpieczeństwo, brak szacunku ze strony społeczeństwa, problemy z transportem, sprawy finansowe, niewielki odzew na potrzeby itd.

Następnie należy przedyskutować kwestię: „Co omawiane zagadnienia mówią o różnicach pomiędzy młodszymi i starszymi osobami?”. Zapiszcie spostrzeżenia na tablicy i przekażcie informację zwrotną całej grupie.

3. Nagłówki z gazet

Wykorzystaj nagłówki z gazet – przyjrzyj się, w jaki sposób osoby starsze i młodsze zostały sportretowane w prasie i w jaki sposób oddziałuje to na społeczność lokalną. Sporządź notatkę na tablicę i przekaż informację zwrotną na ten temat całej grupie.

4. Ćwiczenie ze sznurkiem do bielizny

Potrzebne zasoby:

- wycięte rysunki ubrań,
- sznurek,
- klamerki,
- długopisy,
- masa do przyklejania/ taśma.

Następnym etapem jest poproszenie członków grupy o dokonanie zapisów na poszczególnych ubraniach i przypięcie ich na sznurze do bielizny. Każda osoba powinna zapisać na ubraniu wybrane zdarzenie/datę, które są dla niej ważne. Mogą to być na przykład narodziny pierwszego dziecka albo zdanie egzaminu na prawo jazdy.

Po zakończeniu wykonywania tej czynności przez grupę każdy członek grupy powinien powiedzieć innym, dlaczego zapisane zdarzenie/data jest ważna w jego życiu.

5. Zabawa z imionami

Członkowie grupy zostają poproszeni o wypowiedzenie swojego imienia, a następnie wykonanie jakiegoś działania – wyrażonego ruchem lub dźwiękiem. Pozwoli to na zapamiętanie imion innych członków grupy, przełamanie barier i rozwinięcie relacji wewnątrz grupy.

Następnie członkowie grupy poproszeni są o przedstawienie osoby po ich lewej stronie, osobie ze strony prawej i wykonanie konkretnego działania. Np.: „Cześć Mike, to jest Gary”; następnie należy wykonać przed grupą działanie każdej z tych osób.

6. Kim jestem?

W trakcie tego ćwiczenia karteczki samoprzylepne z imionami i nazwiskami sławnych ludzi przyklepane są poszczególnym osobom na plecach. Członkowie grupy są następnie proszeni o chodzenie po sali i zadawanie innym osobom pytań, aby dowiedzieć się, kim są.

Wolno zadawać tylko takie pytania, na które można odpowiedzieć „tak” lub „nie”.

Pierwsza osoba, która odgadnie, kim jest, zostaje zwycięzcą; musi ona jednak poczekać, aż ostatnia osoba odkryje, kim jest.

kontakt:

Zespół Międzypokoleniowy Darlington

Morvyn Sanderson

tel.: 01325 388457,

e-mail: morvyn.sanderson@darlington.gov.uk

Rosi Thornton

tel.: 01325 388527,

e-mail: rosi.thornton@darlington.gov.uk

Gary Arnold

tel.: 01325 346452,

e-mail: gary.arnold@darlington.gov.uk

e-mail: intergenerationalproject@darlington.gov.uk

www.darlington.gov.uk/intergen

13 Horsemarket, Darlington, DL1 5PW

12.9. Jak poprowadzić konferencję przyjazną dla środowiska naturalnego

JULIE MALDOOM

Wstęp

W grudniu 2006 roku Sieć Rozwoju Ekologicznego w Cardiff zorganizowała konferencję „Twarze, miejsca i przestrzeń” (Faces, Places and Spaces) dla organizatorów społeczności lokalnej z Cardiff. Staraliśmy się, aby impreza była w miarę możliwości jak najbardziej proekologiczna. Poniżej przedstawiamy nasze uwagi i sugestie, które mogą pomóc w tym, aby wasza konferencja była przyjazna dla środowiska.

W miejscu organizowania konferencji zapytajcie, czy wykorzystywana energia elektryczna jest pozyskiwana w sposób przyjazny dla środowiska. Jeśli nie, zachęcajcie do zmiany tego [zob. www.greenelectricity.org].

Przeprowadźcie konkurs „Podróż ekologiczna” na najbardziej niezwykły sposób ekologicznego podróżowania do miejsca konferencji. Po przyjeździe tabela z kolumnami: „autobus”, „pociąg”, „pieszo”, „rower”, „samochód” itd. pozwoli uczestnikom wskazać, przez zaznaczenie kolorową kropką, w jaki sposób przybyli na konferencję. Zamieszczona obok kolejna tabela z nagłówkiem „Powiedz nam, jak tu dzisiaj dotarłeś” będzie zaproszeniem dla uczestników, aby przedstawili swoje relacje z podróży przy użyciu samoprzylepnych karteczek. „Zielone” nagrody (np. talony na produkty uczciwego handlu czy materiały z odzysku do celów artystycznych) wręczane są na końcowej, plenarnej sesji konferencji.

Wraz z informacją na temat konferencji wysłaną wcześniej podajcie szczegółowe dane dotyczące połączeń transportu publicznego do miejsca, w którym odbywa się konferencja.

Wykorzystujcie papier w 100% pozyskany z makulatury. Plakaty i ulotki nie powinny być foliowane. Powinny zostać wydrukowane z użyciem tuszu na bazie oleju roślinnego. Korzystajcie z lokalnych dostawców i drukarni zawsze, gdy tylko jest to możliwe.

Zamiast drukować wszystkie materiały, udostępnijcie informacje drogą elektroniczną przez zamieszczenie ich na waszej stronie internetowej, z której mogą zostać łatwo ściągnięte przez poszczególne osoby. Link do tych informacji powinien być wyraźnie wydrukowany na zestawie informacyjnym dla delegatów.

Zamiast stosować wszechobecne tekturowe teczki na materiały dla uczestników, bądźcie kreatywni i wykorzystujcie torby zrobione z przetworzonych gazet, wykonane na przykład przez organizację charytatywną pracującą na rzecz dzieci ulicy z Indii (www.theindiashop.co.uk), a dystrybuowane przez firmę New Overseas Traders (01672 851 166). Torby są piękne, można z nich wielokrotnie korzystać i zawierają pewne przesłanie.

Rozdajcie uczestnikom długopisy wykonane z papieru z odzysku (można je pozyskać od dużych organizacji charytatywnych, takich jak The Big Lottery, lub z miejscowych firm zajmujących się przetwarzaniem odpadów).

Poinstruuje właścicieli stoisk, aby nie dostarczali żadnych plastikowych toreb ani długopisów.

Jeśli uznacie to za właściwe, zaproście instytucję dobroczynną lub organizację zajmującą się ochroną środowiska i budownictwem przyjaznym dla środowiska, aby otworzyła własne stoisko podczas konferencji.

Udzielcie liderom warsztatów wskazówek, w jaki sposób można postępować proekologicznie – np. przez drukowanie dwustronne czy wykorzystanie papieru z odzysku do przygotowania materiałów dla uczestników.

Upewnijcie się, że w miejscu konferencji znajdują się dobrze oznakowane i umieszczone w widocznych miejscach punkty odbioru zużytego papieru.

Wykorzystujcie porcelanę i sztućce wielokrotnego użytku, kiedy tylko jest to możliwe.

Herbata, kawa i cukier powinny być w całości produktami uczciwego handlu. Soki i herbatniki mogą być również takimi produktami (choć może okazać się to drogie). Mleko powinno być organiczne i pochodzić z lokalnej mleczarni.

Zamiast wody butelkowanej zapewnijcie wodę przefiltrowaną.

Skorzystajcie z lokalnych firm cateringowych, które używają miejscowych, najlepiej organicznych produktów. Niektóre organizacje charytatywne mają sekcje cateringowe – sprawdźcie wśród miejscowych organizacji charytatywnych!

Dołączcie listę „zielonych” dostawców, z których usług skorzystaliście, aby zachęcić delegatów do działań przyjaznych dla środowiska podczas organizowanych przez nich imprez.

Działania przyjazne środowisku wymagają czasu i rozważnego przemyślenia (np. pozyskanie pojemników na odpady). Gdy raz się je zastosuje, łatwiej to zrobić ponownie. Dodatkowe koszty wprowadzić się pojawiają, ale pominąwszy soki i herbatniki, nie są przesadnie duże. Można także poczynić pewne oszczędności, np. poprzez skorzystanie z wody przefiltrowanej zamiast wody w butelkach i zużycie mniejszej ilości papieru. Chodzi o wyważenie różnych potrzeb, próbę osiągnięcia tego, co najlepsze, i w razie konieczności, zastosowanie kompromisu!

kontakt:

Julie Maldoom,

koordynator Sieci Rozwoju Środowiskowego w Cardiff Voluntary Action Cardiff

e-mail: julie.m@vacardiff.org.uk

12.10. Uwagi dotyczące organizacji konferencji zachęcającej do dialogu międzywyznaniowego na temat zagadnień środowiska naturalnego

ANNA ALLEN

Wprowadzenie

Środowisko naturalne odgrywa ważną rolę w każdym wyznaniu. Przedstawiciele różnych religii podzielają troskę o środowisko naturalne. Organizacje wyznaniowe, działając wspólnie, mogą odegrać większą rolę w ochronie środowiska.

Ważne jest zebranie wyznawców różnych religii, aby podnieść ich świadomość na temat zagadnień związanych ze środowiskiem naturalnym oraz przedyskutować wspólnie te kwestie. Można to osiągnąć, organizując konferencję dla różnych grup wyznaniowych. Planowanie tego typu imprezy w znacznym stopniu polega na stosowaniu standardowych rozwiązań. Istnieją jednak pewne kwestie, które mogą wymagać specjalnej uwagi – wyjaśniamy je poniżej.

Kwestie do rozważenia i kroki, które należy podjąć:

1. Powołajcie międzywyznaniową grupę kierowniczą. Ważne jest zaangażowanie przedstawicieli różnych wyznań w planowanie i organizowanie imprezy we wczesnym jej stadium; można to pomyślnie przeprowadzić, powołując właśnie grupę kierowniczą. Pomocne może się okazać skorzystanie z doradztwa rady ds. religii lub forum międzywyznaniowego na temat tego, kto powinien zostać zaproszony do uczestnictwa w pracy grupy kierowniczej. Grupa kierownicza powinna rozpocząć działania przynajmniej na sześć miesięcy przed konferencją i powinna spotykać się regularnie w ciągu tego sześciomiesięcznego okresu. Główną rolą grupy kierowniczej jest przedstawienie w zarysie przygotowań do planowanej imprezy. Na pierwszym spotkaniu grupa ta musi uzgodnić zakres kompetencji.
2. Wybierzcie temat konferencji. Grupa kierownicza podejmie decyzję co do głównego tematu konferencji. Wybierając temat, weźcie pod uwagę te zagadnienia, które mogą być wspólne dla różnych wyznań, problemy środowiska naturalnego pozostającego obecnie w kręgu zainteresowań na poziomie krajowym i wszelkie wzbudzające niepokój lokalne kwestie dotyczące środowiska naturalnego. Wybierając dla organizowanej przez was konferencji międzywyznaniowej np. temat „woda”, zachęćcie uczestników, aby odkryli rolę, jaką odgrywa woda, zarówno w sensie dosłownym, jak i metaforycznym, w dziedzinie duchowości i praktyk różnych społeczności wyznaniowych, jak również zastanowicie się nad takimi zdarzeniami, jak ostatnie powodzie.
3. Pomyślcie o rezultatach konferencji. Podczas jej planowania ważne jest, aby uwzględniać rezultaty. Konferencja dla różnych organizacji wyznaniowych stwarza możliwość rozwoju współpracy tych organizacji.

Jednym z rezultatów konferencji na temat wody może być wkład finansowy w pracę organizacji dobroczynnej WaterAid pracującej na rzecz dostarczania czystej wody, zapewnienia odpowiednich warunków sanitarnych i oferującej szkolenia dotyczące spraw higieny osób potrzebujących. Takie działanie, jeśli zostanie uwzględnione, może stać się ważnym elementem konferencji i będzie wymagało uważnego planowania.

4. Odpowiednio wcześniej skontaktujcie się z głównymi prelegentami. Może to pomóc w zagwarantowaniu ich obecności i dostarczyć pożytecznych pomysłów do programu.
5. Zapewnijcie możliwość uczestnictwa każdej organizacji wyznaniowej.
Opracowując program konferencji, uwzględnijcie odpowiednią ilość czasu i miejsca dla przedstawicieli poszczególnych wyznań, tak aby mogli podzielić się refleksją na temat tego, w jaki sposób ich religia traktuje sprawy środowiska naturalnego. Równie ważne jest, aby zaplanować dużą liczbę przerw we wspólnej pracy czy przerw na przekąskę, aby zapewnić uczestnikom możliwość porozumiewania się i wymiany poglądów. Należy zapewnić pokój refleksji/modlitwy i wyraźnie oznakować dojsście do niego.
6. Zaplanujcie działania nagłaśniające. Pomocne jest zaplanowanie z dużym wyprzedzeniem działań promocyjnych. W jaki sposób impreza zostanie zareklamowana społecznościom wyznaniowym? W jaki sposób społeczności wyznaniowe będą reklamowały się tego dnia? Jakie informacje zostaną przekazane uczestnikom po ich przybyciu? Jakie publikacje zostaną przygotowane po konferencji? Wszystkie te kwestie należy przedyskutować na wczesnym etapie planowania na spotkaniach grupy kierowniczej. Społeczności wyznaniowe powinny mieć możliwość zaprezentowania swoich ekspozycji w trakcie imprezy. Przedstawiciele różnych wyznań mogliby przygotować krótkie wystąpienia i artykuły na temat wybranych zagadnień poświęconych środowisku naturalnemu, przeznaczone do publikacji i prezentacji w trakcie konferencji. Mogą to być np. krótkie artykuły zatytułowane „Rola wody w naszej wierze” przygotowane na konferencję „Woda”. Artykuły czy prezentacje mogłyby zostać także opublikowane oddzielnie lub dołączone do końcowego raportu z konferencji.
7. Pomyślcie o najodpowiedniejszym miejscu i właściwym poczęstunku. Jeśli chodzi o miejsce, położona centralnie hala z dostatecznie dużym parkingiem i łatwym dojazdem środkami transportu publicznego zapewni liczne uczestnictwo. Pomyślcie o najlepszej porze dnia dla waszej imprezy (przeprowadzenie jej wieczorem może przyciągnąć większą liczbę przedstawicieli poszczególnych społeczności) i podaniu odpowiedniego jedzenia. Upewnijcie się, czy sprostano różnym kulturowym wymaganiom kulinarnym lokalnych społeczności. Weźcie pod uwagę kalendarz uroczystości religijnych i kulturalnych, świąt i ważnych wydarzeń. Upewnijcie się, czy dostawca żywności rozumie, w jaki sposób należy przygotować i podawać jedzenie i picie.

kontakt:

Anna Allen

e-mail: Anna.Allen@cdf.org.uk

12.11. Studium przypadku – międzywyznaniowa konferencja na temat środowiska naturalnego

MOHAMED SEEDAT

Wprowadzenie

W 2006 roku Zjednoczone Organizacje Wyznaniowe (Faiths United) z Tameside zorganizowały konferencję zatytułowaną „Wiara – środowisko naturalne – woda”, sfinansowaną przez Fundusz na rzecz Tworzenia Możliwości dla Społeczności Wyznaniowych (Faith Communities Capacity Building Fund, FCCBF). Kiedy poszukiwano tematu konferencji, który przez wierzących mógłby być traktowany jako ważny i mieszczący się w kręgu aktualnych zainteresowań, temat ochrony środowiska naturalnego wydawał się oczywistym wyborem. W ramach tego obszernego zagadnienia postanowiliśmy skupić uwagę na wodzie. Być może na naszą decyzję wpłynął zakaz korzystania z węży ogrodowych, obowiązujący wtedy w wielu miejscach Wielkiej Brytanii! Ale dostrzegliśmy możliwość wysłuchania i lepszego zrozumienia roli, jaką odgrywa woda, zarówno w sensie dosłownym, jak i metaforycznym w dziedzinie duchowości i praktyk różnych społeczności wyznaniowych. Konferencja dała także możliwość dofinansowania organizacji dobroczynnej WaterAid pracującej na rzecz dostarczania czystej wody i zapewnienia odpowiednich warunków sanitarnych oraz oferującej szkolenia dotyczące spraw higieny.

Planowanie konferencji

Z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem powołaliśmy grupę kierowniczą i spotykaliśmy się regularnie, aby uzyskiwać aktualne informacje i planować kolejne kroki. Poprosiliśmy pana Martina Palmera, sekretarza generalnego organizacji Sojusz Religii i Ochrony Środowiska (Alliance of Religions and Conservation, ARC), aby został głównym prelegentem. Sojusz jest instytucją świecką, która pomaga przedstawicielom głównych religii świata rozwinąć własne programy dotyczące środowiska naturalnego na podstawie głównych zasad nauczania, przekonań i praktyk religijnych. Sojusz współpracuje z przedstawicielami 11 głównych wyznań, uwzględniając zasadnicze tradycje w obrębie każdej wiary. Grupy wyznaniowe na całym świecie dysponują własnością stanowiącą 7% zamieszkałej powierzchni naszej planety, przez co stanowią trzecią co do wielkości grupę inwestorów. Pozostawaliśmy w ciągłej łączności ze wspomnianym prelegentem, który przedstawił bardzo interesujące pomysły i spostrzeżenia; zostały one przedyskutowane na spotkaniach grupy kierowniczej.

Wystąpiliśmy z pomysłem przygotowania przez przedstawicieli organizacji wyznaniowych krótkich artykułów zatytułowanych „Rola wody w mojej wierze”, jak również prezentacji w trakcie konferencji. Niektórzy po raz pierwszy znaleźli się w sytuacji, gdy poproszono ich o coś takiego i udzielono im pomocy ze strony sieci międzywyznaniowej. Z uwagi na ograniczony czas w trakcie konferencji grupa kierownicza zdecydowała, że będzie mógł wystąpić tylko jeden prelegent z każdej grupy wyznaniowej, bez względu na liczbę dostarczonych artykułów; zdecydowano o zamieszczeniu wszystkich artykułów w broszurze i drukowanym raporcie końcowym.

Społeczności wyznaniowe, szkoły i różne organizacje zostały zaproszone do przygotowania ekspozycji poświęconych tematyce konferencji – odzew nie był taki, jakiego się spodziewaliśmy, niemniej jednak jakość ekspozycji, które sami przygotowaliśmy, była bardzo dobra.

Doświadczenia z przeszłości wskazywały, że imprezy organizowane podczas zwykłych godzin pracy gromadzą znajome twarze, a tego właśnie bardzo chcieliśmy uniknąć. Dlatego zdecydowaliśmy się na wczesny wieczór i zaznaczyliśmy, że w programie przewidziany jest gorący bufet. Kiedy rezerwowaliśmy miejsce i umawialiśmy się z firmami cateringowymi, wyjaśniliśmy, że nie będziemy zamawiać wody butelkowanej, a jedzenie powinno zostać przygotowane, na ile to możliwe, z produktów pochodzących z uczciwego handlu. Wykorzystano centralnie położony ratusz, łatwo dostępny dla wszystkich, z dostatecznie dużym, bezpłatnym parkingiem. Zaproszenia wysłano do najważniejszych osób z poszczególnych społeczności i agencji oraz zaproszono przedstawicieli lokalnych sieci.

Dwa tygodnie przed konferencją społeczności wyznaniowe przeprowadziły zbiórkę datków w miejscach zgromadzeń. W dniu konferencji zostały one przekazane na rzecz WaterAid.

Szczegóły dotyczące dnia konferencji

1. W tym dniu przygotowaliśmy i zaaranżowaliśmy miejsce konferencji.
Zaangażowano personel oraz wolontariuszy i do popołudnia wszystko było gotowe.
Osoby przygotowujące wystawy ustawiły ekspozycje przy pomocy delegatów.
2. W trakcie zapisywania się uczestników na jedno z czterech warsztatów, zwięźle przekazaliśmy facylitatorom informacje na temat warsztatów.
3. Przewodniczący sieci powitał delegatów przybyłych na konferencję i przypomniał o obowiązującym regulaminie. Przedstawiciele organizacji wyznaniowych zrobili sobie zdjęcie z panią burmistrzem, która przybyła na konferencję.
4. Następnie przedstawiciele organizacji wyznaniowych przedstawili prezentacje – każda z nich trwała pięć minut.
 - Ojciec Alec Mitchell przyjrzał się wodzie w chrześcijańskiej myśli i tradycji.
 - Julian M. Levy mówił na temat judaizmu i wody.
 - Rola wody w islamie nakreślona została przez Naeema Ahmeda.
 - Jill Brennan przedstawił spostrzeżenia dotyczące wody z perspektywy buddyzmu.
 - Znaczenie wody w hinduizmie omówione zostało przez Ankit Upadhyay.
 - Martin Perry przedstawił kilka refleksji na temat wody z perspektywy bahaizmu.
5. Po zakończeniu prezentacji zrobiliśmy przerwę na poczęstunek, co pozwoliło delegatom nawiązać kontakty i zwiedzić ekspozycje.
6. Druga część konferencji rozpoczęła się wystąpieniem najważniejszego prelegenta, który podzielił się swoim bogatym doświadczeniem i głębokim zrozumieniem znaczącej roli, jaką organizacje wyznaniowe mogą odgrywać w ochronie środowiska.

Wykorzystując studia przypadków z całego świata w kontekście różnych społeczności wyznaniowych, przedstawił, w jaki sposób starodawne opowieści religijne mogą wnieść świeże spojrzenie na bieżące zagadnienia dotyczące środowiska naturalnego. Wskazał, że wpływ przywódców religijnych mógłby oddziaływać dłużej i w większym stopniu niż prawa wprowadzone przez władze świeckie. Zwrócił uwagę na to, jakie może być oddziaływanie wierzących, gdy podziwiają cuda stworzenia. Jak ważne jest myślenie w skali globalnej i bycie gotowym w skali lokalnej.

7. Oferta obejmowała cztery warsztaty, wspomagane przez członków sieci:

- „Jaki może być wkład społeczności wyznaniowych w polepszenie stanu lokalnego środowiska naturalnego?”,
- „Jaki może być wkład społeczności wyznaniowych w polepszenie stanu globalnego środowiska naturalnego?”,
- „Poglądy młodych ludzi na temat wiary i środowiska naturalnego – czy społeczności wyznaniowe mają specjalną rolę do odegrania?”,
- „Jaki wpływ na samą wiarę mają zagadnienia dotyczące środowiska naturalnego?”.

8. Wieczór zakończył się wręczeniem czeku przedstawicielowi z WaterAid, który omówił działania zrealizowane przez tę organizację dobroczynną.

9. Konferencja zgromadziła 120 indywidualnych uczestników oraz przedstawicieli instytucji, organizacji pozarządowych i organizacji wyznaniowych. Konferencja pomogła w podniesieniu świadomości i zachęceniu różnych organizacji wyznaniowych do wspólnego działania na rzecz ochrony środowiska naturalnego.

kontakt:

Mohamed Seedat

Zjednoczone Organizacje Wyznaniowe (Tameside)

Interfaith Networker

Tameside Koalicja Sektora Pozarządowego

tel.: 0161 339 4985

e-mail: mohamed.seedat@t3sc.org

www.t3sc.org

Tytuł oryginału: **Community Work Skills Manual**

Wydawnictwo: **Federation for Community Development Learning, www.fcdl.org.uk**

Publikacja na licencji Creative Commons

Uznanie autorstwa — Utwór należy oznaczyć w sposób określony przez Twórcę lub Licencjodawcę

Użycie niekomercyjne — Nie wolno używać tego utworu do celów komercyjnych.

Na tych samych warunkach — Jeśli zmienia się lub przekształca niniejszy utwór, lub tworzy inny na jego podstawie, można rozpowszechniać powstały w ten sposób nowy utwór tylko na podstawie takiej samej licencji.

Redaktor serii: **Paweł Jordan**

Redaktor naukowy: **dr Bohdan Skrzypczak**

Tłumaczenie: **Alicja Unterschuetz**

Redakcja merytoryczna wydania polskiego: **Agnieszka Naumiuk**

Korekta: **Weronika Girys-Czagowiec**

Projekt graficzny serii oraz skład: **Marta Malesińska, Studio Projektowe (www.manukastudio.pl)**

ISBN: 978-83-62380-09-1

Wydawca:

Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej CAL

ul. Podwale 13, 00-252 Warszawa

tel. 22 636 92 00

e-mail: biuro@cal.org.pl

www.cal.org.pl

Publikacja jest dystrybuowana bezpłatnie

W ramach projektu „Tworzenie i rozwijanie standardów usług pomocy i integracji społecznej” Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej CAL wydaje serię dziewięciu tłumaczeń zagranicznych publikacji. Książki skierowane są do pracowników socjalnych pełniących funkcję organizatorów społeczności lokalnych oraz innych osób zainteresowanych tą działalnością.

Na serię składają się sztandarowe (głównie angielskie) publikacje dotyczące pracy ze społecznością lokalną, angażowania społeczności do działania i samoorganizowania się. Książki pokazują różne wymiary pracy ze społecznością lokalną – praktyczny, polityczny oraz historyczny. Dają szansę na porównanie jak pracuje się w kraju, w którym istnieje wieloletnia tradycja tzw. community work, z sytuacją w Polsce, która 20 lat temu uzyskała niepodległość i cały czas tworzy podstawy polityki społecznej. Przed wojną w Polsce mieliśmy silną tradycję związaną z pedagogiką społeczną (w tym postacią Heleny Radlińskiej), w której odwoływano się do „sił społecznych”. Niestety lata powojenne zahamowały rozwój myśli i metody środowiskowej pracy socjalnej, stąd potrzeba korzystania z doświadczeń innych krajów, z których najbardziej zaawansowanym w metodach pracy ze społecznościami lokalnymi jest Wielka Brytania. Jak dotąd w Polsce pojawiły się dość nieliczne pozycje literatury z tego obszaru. Tę lukę ma zapełnić seria publikacji, do której należy niniejsza książka.

„Odkryj siłę społeczności” – to hasło w skrócie oddaje filozofię i sposób działania Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej CAL. Jesteśmy przekonani, że zmianę i rozwój społeczny trzeba rozpocząć od konkretnej społeczności: lokalnej, sąsiedzkiej, wirtualnej, interesu. Potencjał i siłę społeczności trzeba jednak umieć odkryć, wspierać i rozwijać. Tego można się nauczyć. Wierząc w siłę sprawczą edukacji, odwołujemy się do polskiej tradycji pedagogiki i pracy społecznej, czego programowym i symbolicznym wyrazem jest powołany przez nas Instytut im. Heleny Radlińskiej.

W ciągu ponad 10-letniej działalności opracowaliśmy skuteczną i uniwersalną metodę ożywiania społecznej energii, którą nazwaliśmy animacją społeczną. Wiemy że jej zastosowanie przynosi realne zmiany w życiu ludzi i społeczności. Sprawdzoną i efektywną strategią, którą stosujemy od wielu lat, okazało się wspieranie aktywnych społeczności poprzez odpowiednio przygotowane do tej roli lokalne instytucje publiczne, które promujemy pod wspólną marką CAL – centrum aktywności lokalnej.

Nasze innowacyjne rozwiązania służą praktycznej realizacji idei zrównoważonego rozwoju lokalnego, którego efektem jest lepsza jakość życia i równe szanse rozwoju dla każdego obywatela. Jesteśmy pewni, że jest to możliwe przede wszystkim poprzez uruchomienie potencjału ludzi – „odkrycie siły społeczności”.

CENTRUM WSPIERANIA AKTYWNOŚCI LOKALNEJ CAL

Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej CAL działa na rzecz rozwoju społeczności lokalnych w Polsce. Wspiera i edukuje animatorów społecznych, czyli osoby i instytucje z różnych sektorów i dziedzin życia publicznego, które angażują do działania środowiska lokalne, skupione wokół wspólnego miejsca lub wspólnej sprawy. CAL tworzy dla nich przestrzeń spotkań i zaprasza do dyskusji, wychodząc z założenia, że praca animacyjna jest kluczowym elementem każdego działania w sferze publicznej, a zmiana społeczna zawsze zaczyna się w lokalnej społeczności.

Publikacja powstała w ramach projektu „Tworzenie i rozwijanie standardów usług pomocy i integracji społecznej”. To partnerski projekt systemowy, którego celem jest podniesienie profesjonalizmu i zwiększenie skuteczności instytucji pomocy i integracji społecznej w rozwiązywaniu problemu wykluczenia społecznego przez stworzenie, przetestowanie oraz wdrożenie standardów instytucji i usług pomocy oraz integracji społecznej. Partnerami projektu jest jednaście organizacji pozarządowych działających w polu szeroko rozumianej polityki społecznej, a jego liderem jest Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich.

Jednym z zadań projektu jest opracowanie, przetestowanie i wprowadzenie do praktyki pracy pracowników socjalnych standardu środowiskowej pracy socjalnej/organizowania społeczności lokalnej w środowiskach marginalizowanych. Zadanie to jest realizowane przez Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej CAL oraz Instytut Spraw Publicznych.

Projekt jest realizowany w latach 2009-2014

Partnerzy projektu realizujący zadanie:

